

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 2648/24
4.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Станиславе Митровић, председника већа, Јасне Лозук и Олге Арсовић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник адвокат Иван Спасојевић из Раче, Карађорђева бр. 49, Поштански фах бр. 9, ради раскида уговора и иселења, одлучујући о жалбама туженог изјављеним против пресуде због пропуштања Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П 629/22 од 7.4.2023. године и решења истог суда П 629/22 од 29.3.2022. године, у седници већа одржаној дана 4.10.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба туженог изјављена против решења Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П 629/22 од 29.3.2022. године.

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда због пропуштања Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П 629/22 од 7.4.2023. године у ставу првом изреке и у ставу другом изреке у делу којим је обавезан тужени ББ из ... да тужиљи АА из ... накнади парничне трошкове у износу од 11.850,00 динара и у овом делу жалба туженог се **ОДБИЈА** као неоснована.

ПРЕИНАЧАВА СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде због пропуштања Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П 629/22 од 7.4.2023. године, у делу којим је одлучено о законској затезној камати на трошкове парничног поступка, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени ББ из ... да тужиљи АА из ... на досуђени износ трошкова парничног поступка од 11.850,00 динара исплати законску затезну камату почев од дана извршности одлуке па до коначне исплате.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом због пропуштања, ставом првим изреке је утврђено да је Уговор о закупу пословне просторије закључен дана 30.4.2021. године у ... између тужиље и туженог и то локала укупне површине 305 м², који се састоји од велике сале, кухиње, шанк сале и два санитарна чвора, у објекту грађевинске површине 337 м², на катастарској парцели број ..., њива "...", цела велика 4194 м², уписаној у Лист непокретности бр. ... КО ..., раскинут, те је обавезан тужени да своје ствари уклони из пословне просторије и исту уступи тужиљи у државину. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиљи накнади парничне трошкове у износу од 11.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 7.4.2023. године, као дана пресуђења, па до исплате.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени, побијајући је у целини из свих законских разлога.

Побијаним решењем од 29.3.2022. године тужиљи је враћена тужба поднета првостепеном суду дана 28.3.2022. године уз налог да у року од 8 дана од пријема решења исту уреди и допуни тако што ће у петитуму тужбе тачно означити податке о пословној просторији која је предмет спора и то њену површину и лист непокретности у коме је уписана и тако уређену тужбу вратити првостепеном суду у довољном броју примерака за списе предмета и туженог.

Против наведеног решења жалбу је изјавио тужени, побијајући га због битне повреде одредаба парничног поступка, како произилази из навода жалбе.

Испитујући најпре дозвољеност жалбе туженог изјављене против решења тог суда од 29.3.2022. године, апелациони суд је оценио да је жалба недозвољена.

Наиме, одредбом члана 290 став 2 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 са каснијим изменама и допунама) је прописано да жалба није дозвољена против одлука о управљању поступком које суд доноси у току припремања главне расправе. Имајући у виду наведену законску одредбу, те да је жалба поднета против решења које представља акт управљања судским поступком у фази припремања главне расправе, против кога није дозвољена жалба, то је применом одредбе члана 401 тачка 1 у вези са чланом 399 став 1 тачка 1 Закона о парничном поступку одлучено као у ставу првом изреке ове пресуде.

Испитујући потом правилност побијане пресуде због пропуштања у границама прописаним чланом 386 Закона о парничном поступку, апелациони суд је оценио да жалба туженог није основана.

У спроведеном поступку првостепени суд није учинио ниједну битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1-3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а због којих би се ожалбена пресуда морала укинути. Није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП на коју у жалби неосновано указује тужени. Побијана пресуда због пропуштања нема недостатке због којих се не би могла испитати, изрека пресуде није противречна разлозима пресуде који су наведени у погледу свих битних чињеница на јасан и непротивречан начин.

Према наводима тужбе од 28.3.2022. године, тужила и тужени су дана 30.4.2021. године закључили уговор о закупу пословне просторије и то локала у објекту постојећем на к.п. бр. ... њива ... у КО ... Уговор је закључен на одређено време са роком трајања од 5 година, почев од 1.5.2021. године до 30.4.2026. године и закупнином од 150,00 евра месечно, у динарској противвредности. Тужени је до октобра месеца 2021. године плаћао закупнину, а од тада је престао да плаћа. Супруг тужиље је позивао туженог који је у новембру 2021. године обећао да ће све дугове измирити, али од тада је престао јавља се на позиве. Уз то, тужени је направио и дуг за утрошену електричну енергију на два бројила и то у износу од 26.626,48 динара на једном и 109.941,86 динара на другом бројилу. Тужила је покушала да туженом уручи отказ уговора о закупу, али исти није пронађен на адреси пребивалишта. Предложила је да суд раскине уговор о закупу и обавезе туженог да јој преда у државину пословне просторије. У прилог својих тврдњи, тужила је доставила уговор о закупу објекта на к.п. ... њива ... у ..., закључен између тужиље и туженог дана 30.4.2021. године, рачуне за електричну енергију за јануар 2022. године, отказ уговора о закупу и потврду о пријему пошиљке и предложила је саслушање странака и сведока ВВ.

Тужила је поднеском од 8.4.2022. године, уз који је приложила извод из базе података катастра непокретности од 8.4.2022. године за лист непокретности бр. ... КО ..., уредила тужбу у складу са налогом суда из побијаног решења од 29.3.2022. године, након чега је уређена тужба од 8.4.2022. године са прилозима и поуком уредно достављена туженом истицањем писмена преко огласне табле суда дана 30.9.2022. године.

Поднеском од 18.11.2022. године тужила је прецизирала тужбени захтев тако што је тражила да се утврди да је предметни уговор о закупу раскинут и да се обавезе тужени да тужили уступи у државину пословне просторије. Наведени поднесак је уредно достављен туженом дана 30.1.2023. године истицањем преко огласне табле суда.

Имајући у виду да је туженом уређена тужба достављена на одговор са поуком о последицама пропуштања дана 30.1.2023. године, те да тужени није у законском року доставио суду одговор на тужбу, а ради се о захтеву којим странке могу да располажу, правилно је применом одредбе члана 350 став 1 Закона о парничном поступку првостепени суд побијаном пресудом због пропуштања тужбени захтев тужиље усвојио.

Неосновани су жалбени наводи туженог да му није извршена уредна достава тужбе са налогом за одговор на тужбу већ је истакнута на огласној табли суда, с обзиром да је према повратници у списима, туженом достављена уређена тужба од 8.4.2022. године са поуком о последицама пропуштања применом правила о личној достави, тако што му је, након што није затечен дана 2.6.2022. године на адреси ..., ..., утврђеној упитом у Регистар пребивалишта МУП-а, остављено обавештење да наведено писмено може да преузме у суду у року од 30 дана од дана покушаног достављања. Копија уређене тужбе од 8.4.2022. године са поуком је истакнута на огласној табли суда дана 31.8.2022. године и по протеку рока од 30 дана скинута је са огласне табле дана 30.9.2022. године, те се у складу са чланом 141 Закона о парничном поступку сматра да је достављање туженом уредно извршено. Такође, уређена тужба од

18.11.2022. године је достављена туженом применом правила о личној достави из члана 141 Закона о парничном поступку, тако што му је, након што дана 25.11.2022. године није затечен на адреси ..., ..., остављено обавештење да предметно писмено може да преузме у суду у року од 30 дана од дана покушаног достављања. Копија прецизиране тужбе од 18.11.2022. године је истакнута на огласној табли суда дана 29.12.2022. године, а скинута је са огласне табле 30.1.2023. године, по протеклу рока од 30 дана, те се сматра да је уредно достављена туженом.

Без утицаја су наводи жалбе да из предложених доказа не произлази основаност тужбеног захтева, с обзиром да је према одредби члана 350 став 1 тачка 3 Закона о парничном поступку, за доношење пресуде због пропуштања потребно да основаност тужбеног захтева произлази из чињеница наведених у тужби.

Неосновано се истиче у жалби да је предложено извођење доказа саслушањем странака и сведока, а да се тек након њиховог саслушања може ценити да ли су искази у супротности са чињеничним наводима тужбе. Наиме, један од услова за доношење пресуде због пропуштања, прописан одредбом члана 350 став 1 тачка 2 Закона о парничном поступку, је да чињенице на којима се заснива тужбени захтев нису у супротности са доказима које је сам тужилац поднео или са чињеницама које су опште познате. Под поднетим доказима се не подразумевају предложени докази, већ докази које је тужилац приложила уз тужбу.

Имајући у виду чињеничне наводе тужбе према којим су тужилац и тужени 30.4.2021. године закључили уговор о закупу пословне просторије у објекту постојећем на к.п. бр. ... њива ... у КО ... за закупнину од 150,00 евра месечно, коју је тужени престао да плаћа, након чега је тужилац отказала предметни уговор, као и да тужени није платио утрошену електричну енергију у износима од 109.941,86 динара и 26.626,48 динара, правилна је одлука првостепеног суда да исти нису у супротности са поднетим доказима – уговором о закупу од 30.4.2021. године, изводом из базе података катастра непокретности од 8.4.2022. године за лист непокретности бр. ... КО ..., отказом уговора о закупу и рачунима за јануар 2022. године. С обзиром да из предметних чињеничних навода произлази основаност тужбеног захтева, правилно је првостепени суд закључио да су испуњени услови из члана 350 став 1 Закона о парничном поступку.

Одлука о трошковима поступка из става другог изреке побијане пресуде због пропуштања у делу у којем је тужени обавезан да тужилац на име трошкова парничног поступка исплати износ од 11.850,00 динара донета је правилном применом одредаба чланова 150, 153 став 1, 154 и 163 ЗПП.

Како се правилност и законитост побијане пресуде ни осталим жалбеним наводима туженог не доводи у сумњу, применом одредбе члана 390 Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке ове пресуде.

Међутим, првостепени суд није правилно применио материјално право када је тужилац досудио законску затезну камату на износ трошкова парничног поступка на који је обавезао туженог, почев од дана пресуђења па до коначне исплате.

Даном доношења одлуке настаје обавеза на страни дужника да накнади супротној странци трошкове поступка, али се рок у коме странка, односно дужник,

треба да испуни ту обавезу не подудара са даном доношења судске одлуке, јер су одредбама чланова 345 став 1 и 479 став 5 ЗПП прописани рокови у којима је странка дужна да изврши чинидбу одређену судском одлуком. Одредба члана 324 ЗОО, којом је регулисана дужничка доцња, прописује више ситуација у којима дужник долази у доцњу. Једна од тих ситуација је и она када је време у коме обавезу треба испунити одређено, као што је овде случај, и тада дужник пада у доцњу када то време - за добровољно испуњење обавезе, протекне. Међутим, имајући у виду да против првостепене одлуке о трошковима поступка незадовољна странка има право жалбе, уколико би он то своје право искористио, то би довело до одлагања наступања доспелости обавезе накнаде парничних трошкова. У том случају, дужник (парнична странка) пада у доцњу тек када одлука о трошковима парничног поступка постане правноснажна (било протеклом рока за жалбу, уколико се странка није жалила, било доношењем правноснажне одлуке по жалби) и када протекне рок за њено добровољно испуњење. Дакле, долазак дужника у доцњу се у оваквој ситуацији подудара са тренутком када одлука суда, којом је он обавезан да накнади парничне трошкове, постаје извршна. Наравно, то за собом последично даје право повериоцу из извршне исправе да од дужника потражује и затезну камату сагласно одредби члана 277 став 1 ЗОО.

Из наведених разлога преиначена је побијана пресуда у делу става другог изреке који се односи на законску затезну камату на досуђене трошкове парничног поступка, применом одредбе члана 401 тачка 3 Закона о парничном поступку.

С обзиром да је успех туженог у ожалбеном поступку незнатан, то му у смислу члана 165 у вези са чланом 153 ЗПП не припадају трошкови другостепеног поступка, па је донета одлука као у ставу четвртм изреке ове пресуде.

Председник већа – судија
Станислава Митровић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић